

Het levende water

We lezen in Joh. 4:4/6 het volgende:

En Hij moest door Samaria gaan. De kortste weg naar Galilea is: dwars door het gebied van de Samaritanen reizen en normaal deden de Joden dat niet.

Maar Jezus moest er door heen. Hij werd door de Geest geleid om iemand in nood te ontmoeten.

Hij kwam dan in een stad van Samaria, genaamd Sichar, dicht bij het veld, dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had; daar was de bron van Jakob.

Tegenwoordig heet dat dorp *Askar* (dicht bij de nederzetting *Nabloes*) en deze bron ligt op een wegsplitsing ongeveer 1 ½ km. van dat dorp verwijderd en wordt nog gebruikt.

Er welt nog steeds water uit op. Dat de vrouw zich zo ver van huis begeeft om water te putten, is opvallend en doet vermoeden dat zij gemeden of uitgestoten was door haar dorpsgenoten.

Jezus nu was vermoeid van de tocht en bleef zo bij de bron zitten; het was ongeveer het zesde uur.

Onze Here Jezus was naast de Zoon van God ook werkelijk mens. Stoffig, moe, hongerig en dorstig ging hij zitten op de rand van de waterput.

7 Er kwam een vrouw uit Samaria om water te putten. Jezus zei tot haar: Geef Mij te drinken. Want zijn discipelen waren naar de stad gegaan om voedsel te kopen.

Jezus had dorst maar op het ogenblik dat hij die vrouw zag, maakte zich een nieuwe

dorst van Hem meester, geen dorst naar water voor zijn lichaam, maar dorst naar redding van deze verworpinge.

9/10 De Samaritaanse vrouw dan zeide tot Hem: Hoe kunt Gij, als Jood, van mij, een Samaritaanse vrouw, te drinken vragen? Want Joden gaan niet om met Samaritanen.

Jezus antwoordde en zeide tot haar: Indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken, gij zoudt het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven.

Hier kunnen wij uit leren, hoe Jezus mensen benaderd. Eerst een natuurlijke vraag: *Geef Mij te drinken*. Dan een vraag van de vrouw die verbaasd is dat een Joodse man dat aan haar vraagt, want zij is immers een Samaritaanse.

Op die vraag gaat Jezus niet in maar Hij maakt de vrouw nieuwsgierig door te zeggen: *als u wist van de Gave Gods ... als u wist wie het is, die met u spreekt ...* dan zou u Hem om water gevraagd hebben en Hij zou u levend water gegeven hebben.

De woorden van Jezus blijven in haar hangen ... levend water ... wie is deze Man?

11/12 Zij zeide tot Hem: Here, Gij hebt geen emmer en de put is diep; hoe komt Gij dan aan het levende water? Zijt Gij soms meer dan onze vader Jakob, die ons de put gegeven en zelf eruit gedronken heeft met zijn zonen en zijn kudden?

De put is diep; u heeft geen emmer ... hoe kunt u mij dan levend water geven. Wat bent u voor iemand, bent u meer dan onze

vader Jakob – die heeft hier vroeger óók uit deze bron gedronken.

En dan gaat Jezus meer over dat levende water vertellen:

13 Een ieder, die van dit water drinkt, zal weer dorst krijgen.

Hoe waar is dit voor alle aardse bronnen. Al drinkt men b.v. nog zo veel uit de bron van rijkdom, men dorst al gauw weer naar meer.

Er zijn dingen die ontspannend en leuk zijn en geoorloofd, maar in de kern van de zaak kan alleen het water des levens de mens echt gelukkig maken. Van alle aardse bronnen geldt: je zult er weer dorst van krijgen.

14 Maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.

Men kan stellen: laten we bij herhaling (telkens weer) drinken van het water, dat de Heer Jezus geeft, dan zal onze dorst voor altijd geleest zijn.

Het is ook een ontwikkeling, een proces: van het ontvangen van levend water tot het ontstaan van een innerlijke fontein van water des levens.

Wat is echter het water, dat Jezus ons wil geven? We gaan naar Joh. 7:37-39 waar staat:

En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende:

Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke!

Jezus gaat er van uit dat niet iedereen dorst heeft naar dat levende water. Maar Hij riep het uit: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinken.

Wie dorst heeft naar dit levende water, moet dus tot Hem gaan om te drinken. Hij is de Bron. In alle eeuwigheid zal de troon van God en van Het Lam de bron zijn, zoals in Openb. 22:1 staat:

En hij toonde mij een rivier van water des levens, helder als kristal, ontspringende uit de troon van God en van het Lam.

Het is niet een mager beekje, nee, het is als een bruisende rivier en het water is helder als kristal. Het borrelt, het stroomt, als een bruisende rivier en het water is kristal helder.

Wat is dat water? We gaan terug naar Joh. 7:38 waar staat:

Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zei Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden.

Hier staat dat Jezus met het levende water de Geest bedoeld.

Ieder wedergeboren christen heeft de Geest, maar nu gaat het er om dat het in ons een fontein wordt, zodat die stromen van levend water uit ons binnenste vloeien. Het uit zich in woorden en daden waar de Geest in aanwezig is.

Zijn het werkelijk stromen van levend water, die uit ons binnenste vloeien? De

voorwaarde wordt hier ook genoemd, namelijk in Jezus geloven, zoals de Schrift zegt. Jezus zei niet wie in Mij gelooft, stromen van levende water zullen uit zijn binnenste vloeien, maar wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt

We kunnen stellen dat uit veel christenen geen stromen van levend water vloeien. Bij velen is wel iets van het levende water aanwezig, maar is die bron wat verstopt, het is niet geworden tot een fontein van levend water.

Er staat in Ef. 4: 29/32 het volgende:

Geen liederlijk woord kome uit uw mond, maar als gij een goed woord hebt, tot opbouw, waar dit nuttig is, opdat zij, die het horen, genade ontvangen.

En bedroeft de heilige Geest Gods niet, door wie gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing.

De heilige Geest, die in ons woont, wordt bedroefd om iets wat liefdeloos, onbehoorlijk, onrein, kritisch of bitter is.

Daarom staat er ook achter in vers 31:

Alle bitterheid, gramschap, toorn, getier en gevloek worde uit uw midden gebannen, evenals alle kwaadaardigheid.

Maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkander vergevend, zoals God in Christus u vergeving geschonken heeft.

Er kunnen dus verstoppingen zijn, die dit levende water tegen houden.

We mogen leren te wandelen in de liefde, vriendelijk, barmhartig en vergevingsgezind te zijn, zoals Christus

ons heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welreikende reuk. (Ef. 5:1).

Tot zo'n heerlijk leven wil de Geest ons leiden. De Here Jezus geeft ons tijd; Hij zei tegen de Samaritaanse vrouw dat het levende water zal worden tot een fontein van water. Niet in één keer, nee, het zal worden tot een fontein van water.

Dus een ieder, die werkelijk met de heilige Geest vervuld is, zal een bron van zegen zijn voor zijn omgeving, in zijn spreken, in zijn daden en in zijn hele uitstraling. Hij of zij zal de Here Jezus uitstralen.

Het is iets geweldigs, dat die bron van vreugde niet in onze omgeving, niet in onze omstandigheden, niet in ons bezit, maar dat die bron van vreugde in onszelf zit.

Wanneer onze vreugde door onze omgeving wordt bepaald, kunnen wij eenvoudig niet altijd gelukkig zijn, want soms is onze omgeving zoals wij dat wensen, maar soms ook niet.

Ons ware geluk ligt ook niet in ons bezit. Het is iets om dankbaar voor te zijn, als je bezittingen hebt maar soms verlies je iets van je bezit.

Je koopt een mooie bloemenvaas en je bent dankbaar maar als de vaas breekt, heb je geleerd niet te mopperen en je verliest je geluk niet.

Daarom zei Jezus in Luc. 14:33 *wie niet afstand doet van al wat hij heeft, kan mijn discipel niet zijn.*

Maar heb ik er afstand van gedaan, dan ben ik blij en dankbaar, voor wat ik bezit, maar ook tevreden, als ik wat van dat bezit zou moeten verliezen.

We leren dan om te danken onder alles, en het levende water blijft dan opborrelen en stromen.

God wil meer doen, dan wij bidden of beseffen in ons leven. Hij wil zelfs veel meer doen, dan wij bidden of beseffen. Ja, Hij wil oneindig veel meer doen dan wij bidden of beseffen. (Efeze 3:20)

Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

God werkt in ons met zijn kracht. En Hij is bij machte om meer te doen. Hij is bij machte om veel meer te doen Hij is bij machte om oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen.

Hem zij altijd de eer en de heerlijkheid en de glorie daar voor.